

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
إِنَّمَا يُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ
رِزْقٌ لِلنَّاسِ وَلَا يُنَزَّلُ
إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ اللَّهَ عَذْلَانِي
وَلَا يُنَزَّلُ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ
اللَّهَ عَذْلَانِي

تقدیم به استاد ارجمند

"دکتر علی صفائی"

ونویسنده محبوب و توانا

"هوشگ مرادی کرمانی"

و همه آنان که در اعلای زبان و ادبیات فارسی می کوشند.

تقدیر و مشکر

در درسه هر چند که خواندیم بسی اعلم
دیگر نمیکده

علمنی است که آموختنی نیست

با سپاس از تلاش هاوز حات فراوان استادگرامی ام آقای دکتر علی صعایی که

با دلسوزی و برداشی فراوان، مرادر مراحل تدوین این پایان نامه را هنایی و

یاری فرمودند و همچنین با قدردانی از عنایات استاد مشاورم آقای دکتر علیرضا

نیکویی که با وسعت نظر و راهنمایی های شایسته می خواشیم را هکشانی مشکلا تام

بودند و با ارج نهادن بر زحمات استادید گیرم آقای دکتر محمد علی خزانه دارلو،

آقای دکتر محمد کاظم یوسف پور، آقای دکتر محمدم رضایی، آقای دکتر عباس

خائفی، خانم دکتر گیتی تجربه کار، خانم دکتر ثریا مصلحی، آقای دکتر فیروز

فاضلی، آقای دکتر علی سلیمانی، آقای دکترا حمودی و زنده یاد دکتر غلامرضا

رحمدی که در این هفت سال در محضرشان ادب و معرفت آموختم. از

خداآوند متعال برای این عزیزان سعادت و سر بلندی را خواهانم.

فهرست مطالب

1	مقدمه
2	بیان مسئله و ضرورت پژوهش
2	پیشینه پژوهش
2	قلمرو پژوهش
3	روش پژوهش
3	سؤال های اساسی پژوهش
3	فرضیه های پژوهش
3	ساختار پایان نامه
5	فصل اول: زندگینامه هوشنگ مرادی کرمانی
6	سال شمار زندگی هوشنگ مرادی کرمانی
7	1- شال
8
8	2- آثار
9	3- افتخارات
10	فصل دوم: شوخ طبعی و گونه های ادبی آن
11	2- شوخ طبعی
12
12	2- 1- نظریه های بین ادین خنده
12
12	(Superiority)	2- 1- 1- نظریه ترقی / برتری
12	(incongruity)
13	2- 1- 2- نظریه ناسازگاری / ناهماهنگی
13	(Release / Relit)
13	2- 2- گونه های ادبی شوخ طبعی
13	(Lampoon)	2- 2- 1- هجده
14
14	2- 2- 1- 1- هجده

14	می	ای شخص	-2-1-2-2 هج
14	می	ای دین	-3-1-2-2 هج
14	ماعی	ای اجتماعی	-4-1-2-2 هج
16	(Facetiousness)	زل	-2-2-2 ه
17	(Epigram)	-2-3-2 لطیفہ
18	(Comedy)	دی	-4-2-2 کمدی
20	(Burlesque)	ک	-2-5-2 نظیر
20	ر	برتے ک	-1-5-2-2 نظیر
20	Mock	epic) حک	-1-1-5-2-2 حماس
20	(Parody)	-2-1-5-2-2 نقیض
21	ک) نازل	راز (بورلس	-2-5-2-2 نظیر
21	تی	-1-2-5-2-2 تراویس
21	ک	-6-2-2 گروتس
24	می	سازی / آیرونی	-7-2-2 وارون
25	Rhetoric	Irony) می	-1-7-2-2 وارون
25	Fate	Irony) س	-2-7-2-2 وارون
26	Verbal	Irony) می	-3-7-2-2 وارون

27	(Socratic Irony)	سازی سقراطی	4-7-2-2-7-4-وارونه
28	(Situation; structural Irony)	سازی ساختاری یا وضعی	2-2-7-5-7-2-وارونه
29	(Romantic Irony)	سازی رمانی	2-6-7-2-2-7-6-وارونه
30	(Karikalematur) ساتور	2-2-8-2-کاریکالماتور
32	(Caricature) اتور	2-2-9-2-کاریکاتور
33	(Satire) طنز	2-10-2-2-طنز
36	دو بیز	2-1-10-2-2-طنز در طنز
36	(Horatian Satire)	هراسی	2-1-1-10-2-2-طنز هراسی
36	(Juvenalian Satire)	جونالی	2-1-10-2-2-طنز جونالی
38	فصل سوم: دیدگاه هوشنگ مرادی کرمانی درباره طنز و طنزپردازی	3-1-3-رئالیست
39	م اجتماعی	3-1-3-رئالیست
40	دگاه ناتورالیستی	3-2-3-دیگاه
41	3-3- اهمیت طنز و طنز پردازی از نگاه هوشنگ مرادی کرمانی	3-3- اهمیت طنز و طنز پردازی از نگاه هوشنگ مرادی کرمانی
42	4-3- تأثیر پذیری از نویسندهای دیگر	4-3- تأثیر پذیری از نویسندهای دیگر
44	فصل چهارم: سازوکارهای آفرینش طنز در داستانهای هوشنگ مرادی کرمانی	4-4- سازوکارهای آفرینش طنز
45	4-4- سازوکارهای آفرینش طنز	4-4- سازوکارهای آفرینش طنز
47	4-1-1- بازیهای کلام	4-1-1- بازیهای کلام
47	(Wordplay)	بازی با اعداد	4-1-1- بازی با اعداد
		(Playing with numbers)	4-1-1- بازی با اعداد

47	(incorrect Word Pronouncing) تلفظ غلط کلمه	-2-1-1-4
48	(Play with Synonymous) بازی با کلمات مترادف	-3-1-1-4
48	(Double meaning) معنای دو گانه	-2-1-4
48	(Ambiguity) ابهام	-1-2-1-4
49	(Structural Ambiguity) ابهام ساختاری	-1-1-2-1-4
49	(Thought Ambiguity) ابهام اندیشگانی	-2-1-2-1-4
49	دل عکس	-1-2-1-2-1-4
50	تل العارف	-2-2-1-2-1-4
50	لوب الحکیم	-3-2-1-2-1-4
51	(Equivoque) ایه	-2-2-1-4
52	(Kenning) کنای	-3-2-1-4
52	طعن	-4-2-1-4
53	جذب	-5-2-1-4
54	بازتحلیل	
55	سازکارهای مبتذل	-2-4
55	محور موقعیت	-1-2-4
55	غافلگیری	-1-1-2-4
58	تکرار	-2-1-2-4
60	تفاوت رخدادها	-3-1-2-4

63(The translation of roles) 4-1-2-4- جابجایی نقش ها
65 سازوکارهای شخصیت محور 2-2-4-2
66 (Diminution) 1-2-2-4- کوچک سازی
66 (Himself by ridiculous) 1-1-2-2-4- مضحك یافتن خویشن
68 (Likened to animals) 2-1-2-2-4- تشییه به حیوانات
69 (Inflation) 2-2-2-4- بزرگ سازی
72(inflexibility) 3-2-2-4- انعطاف ناپذیری
77 (Doolishness) 4-2-2-4- حماقت یا لودگی
79 (Invective) 5-2-2-4- هتاكی و دشنام گویی
81 سازوکارهای تخیل محور 3-2-4-3
81 (Personification; Prosopopeia) 1-3-2-4- آدم گونگی / تشخیص
83 (Dreams and Sleep) 2-3-2-4- رویا و خواب
85(utopian) 3-3-2-4- آرمان شهر
88 نتیجه گیری
88 پیشنهاد
90 منابع

چکیده

(عنوان): بررسی سازوکارهای آفرینش طنز در آثار هوشنگ مرادی کرمانی

(نام دانشجو): حسین ادهمی فشتامی

هوشنگ مرادی کرمانی متولد 1323 یکی از داستان نویسان و طنز پردازان موفق در حوزه ادبیات کودکان و نوجوانان است. داستانهای او بیشتر در زمینه رئالیسم اجتماعی است که به زندگی کودکان و نوجوانانی می‌پردازد که در چالش میان جهان آرمانی کودکی و جهان بزرگسالی، به تجربه و درکی از جهان واقعی می‌رسند. در روایت عبور این کودکان از این چالش که آمیخته با لحظات طنز و تراژیک است، مرادی با طنز تلخی، فقر و جهالت و بی عدالتی اجتماعی را که همگی نشانگر ساختار غلط اجتماعی و نظام بیمار جامعه است، به نقد می‌کشد.

مرادی برای خلق طنز در داستانهایش از دو دسته سازوکار بهره می‌برد. دسته اول، سازوکارهای مبتنی بر کاربرد زبان است که برویژگیهای دو یا چند معنایی بودن زبان تکیه دارد. دسته دیگر بر محتوای زبان دلالت دارد و بیشتر بر موقعیتها و عمل داستانی استوار است.

پژوهش حاضر می‌کوشد با روش توصیفی – تحلیلی و گردآوری اطلاعات به شکل کتابخانه‌ای و با نظر به نظریات نوین جهان طنز، در چهار فصل به بررسی، تبیین و تحلیل این سازوکارها در داستانهای مرادی بپردازد. این چهار فصل به ترتیب عبارتند از:

1- زندگینامه هوشنگ مرادی کرمانی.

2- شوخ طبعی و گونه‌های ادبی آن.

3- دیدگاه هوشنگ مرادی کرمانی درباره طنز و طنز پردازی.

4- سازوکارهای آفرینش طنز در داستانهای هوشنگ مرادی کرمانی.

کلید واژه

هوشنگ مرادی کرمانی، ادبیات کودکان و نوجوانان، طنز داستانی، سازوکارهای آفرینش طنز

Abstract

Title: Investigation mechanism of satire creation in Houshang Moradi Kermani's works

author: Hosein Adhami Fashtami

Houshang Moradi Kermani was born in 1323, one of the successful novelists and satirists in the field of children's literature. He has more stories in the field of social realism that explains the lives of children and adolescents that experience and

understanding of the real world in conflict between the idealized world of childhood and adulthood. In narrative crossing the children of this challenge, that interspersed with moments of satire and tragic, Moradi criticizes poverty, ignorance and social injustice that indicates the wrong structure and the patient society with bitter satire.

Moradi uses two mechanisms to create satire in his stories. First: Is a language-based mechanism that relies on double or more meaning. Other implies in Language content and based on fictional situations and act.

This research tries to investigate to explain and analyze with descriptive – analytical method and data collection forms library, and with new satire theories in four sections. These sections are:

1. Houshang Moradi Kermani's biography.
2. Satire and its literary types.
3. Houshang Moradi Kermani view about the comic and satirist.
4. The mechanisms satire creation in Houshang Moradi Kermani's stories.

Key words:

Houshang Moradi Kermani, Children's literature, Satire fiction, Mechanisms of satire creation

مقدمة

بيان مسئله و ضرورت پژوهش

طنز (Satire) یکی از مقولات پرچالشی است که ذهن بسیاری از متفکران و محققین را به خود مشغول کرده است. با ورود صاحب نظران رشته های گوناگون به این عرصه، نظریه های گوناگونی ارایه شده که هر کدام با زاویه دیدی خاص به طنز نگریسته اند.

از آنجا که یک طنزپرداز به بررسی واقعیات جامعه خویش می پردازد، نگاه دوره ای به آثار طنز جامعه می تواند نموداری از تحولات و اوضاع اجتماعی آن جامعه خاص باشد. از این رو آثار طنز می تواند منبع اطلاعات با ارزشی برای پژوهشگران رشته های مختلفی چون جامعه شناسی، روان شناسی، علوم سیاسی، فلسفه و ... باشد.

طنز در ادبیات با ورود به قالب داستان، جهانی مجازی خلق می کند که انعکاسی از واقعیات جهان واقعی است. البته طنزپرداز در خلق این جهان، از شگردها و سازوکارهایی سود می برد که میزان مهارت و خلاقیت او را نشان می دهد. گرچه در داستان، سازوکارهای مبتنی بر کاربرد زبان و بازیهای زبانی به چشم می خورد اما بیشترین امکان در جهت خلق طنز، در استفاده از سازوکارهایی است که متکی بر محتوای زبان چون موقعیت و عمل داستانی است. البته برخی در بررسی و نقد طنز در داستان فقط از شیوه های کهنه ای استفاده می کنند که تنها متکی بر ساز و کارهای زبانی متأثر از تحلیل های مبتنی بر معانی و بیان است که البته بیشتر در شعر کاربرد دارد تا در داستانهای امروزی.

به نظر می رسد که این دسته از پژوهشگران و معتقدین این نکته را فراموش کرده اند که هنر داستان نویسی معاصر ما عمر چندانی نداشته و از زمان مشروطیت با تأثیر از ادبیات غرب و سازوکارهای هنری آن شکل گرفته است. از این رو نمی توان با نگاهی ستی به تحلیل طنز داستانی معاصر پرداخت. البته از سویی دیگر صاحب نظران و معتقدانی چون فروید، هابز، برگسون، کریچلی، موکه و ... هر کدام از منظر خاصی در تبیین گوشه ای از جهان پر رمز و راز خنده و طنز، نظریاتی را ارائه نموده اند که می تواند تا حدودی در بررسی کیفیت و ساختار آفرینش طنز در قالب داستان راهگشا باشد.

در این پژوهش با چنین دیدگاه تازه ای و با استفاده از نظریات نوین در عرصه طنز، به سراغ یکی از طنزپردازان موفق کشورمان رفته ایم که در حوزه ادبیات کودکان و نوجوانان داخل و خارج از کشور دارای آوازه ای بلند است. هوشنگ مرادی کرمانی (متولد ۱۳۲۳) که بیشتر داستانهایش در زمینه رئالیسم اجتماعی است، با نگاهی طنزآمیز به زندگی کودکان و نوجوانانی می پردازد که در شکاف میان جهان آرمانی کودک و جهان واقعی بزرگسالی، از حوادث فراوانی عبور کرده، به تجربه ای از زندگی و بینشی از جهان نائل می آیند. از آنجا که تاکنون تحقیقی جامع و دقیق در مورد طنز در آثار مرادی صورت نگرفته است، پژوهش حاضر سعی دارد که با بررسی همه آثار مرادی، از منظری نو به تبیین و تحلیل سازوکارها و ساختار طنز در داستانهای وی بپردازد.

پیشینه پژوهش

در مورد بررسی طنز و سازوکارهای آن در آثار هوشنگ مرادی کرمانی تاکنون تحقیق جامعی صورت نگرفته است و تنها خانم پروین سلاجقه در کتاب «صدای خط خوردن مشق» در بخش ویژگیهای زبانی داستانهای مرادی، به برخی از این سازوکارها پرداخته که بیشتر شامل سازوکارهای زبانی است.

قلمر و پژوهش

از میان ۱۴ مجموعه کتاب داستان منتشر شده از هوشنگ مرادی کرمانی به جز کتاب «نخل»، ۱۳ داستان دیگر (قصه های مجید، شما که غریب نیستید، مهمان مامان، نه تو و نه خشک، پلو خوروش، مثل ماه شب چهارده، بچه های قالیاف خانه، مشت بر پوست، مربای شیرین، خمره، تنور و داستانهای دیگر، لبخند انار، ناز بالش) دارای زمینه های طنز است که در این پژوهش مورد بررسی واقع شده است.

روش پژوهش

روش این پژوهش توصیفی - تحلیلی است و گردآوری اطلاعات به شکل کتابخانه ای صورت گرفته است.

سؤالهای اساسی پژوهش

از سوالات مهمی که در پژوهش حاضر از ابتدا ذهن نگارنده را به خود مشغول کرده و انگیزه ای برای تألیف و تدوین این پژوهش شده است، سوالاتی از این دست است که:

- 1- دیدگاه هوشنگ مرادی درباره طنز و طنزپردازی چیست؟
- 2- زبان طنز در آثار مرادی دارای چه ویژگی هایی است؟
- 3- مرادی در آفرینش طنز از چه سازوکارهایی استفاده می کند؟
- 4- کدام سازوکارها در آثار مرادی دارای بیشترین بسامد است؟
- 5- ساختار طنز در آثار مرادی چگونه ساختاری است؟
- 6- مرادی از کدام نویسندهاگان داخلی و خارجی تأثیر گرفته است؟
- 7- خط سیر تحول طنز در آثار مرادی چگونه است؟

فرضیه های پژوهش

با توجه به طرح چنین سوالاتی و مطالعات اساسی و هدفمند در این زمینه، فرضیه هایی در ذهن نگارنده شکل گرفت که عبارت بودند از:

- 1- به نظر می رسد هوشنگ مرادی کرمانی در آثار طنز خود دارای دیدگاهی دلسوزانه و بدون برتری جویی نسبت به انسان و جامعه است.
- 2- به نظر می رسد زبان طنزی که او در داستانهایش به کار می برد، دارای ویژگی های طنز هوراسی یعنی ملایمت، اغماض گری و دوری جستن از رکاکت است.
- 3- به نظر می رسد او برای آفرینش طنز در داستانهایش از دو دسته سازوکار استفاده می کند. دسته ای مبتنی بر کاربرد زبان و دسته دیگر مبتنی بر محتوازبان است.
- 4- به نظر می رسد بسامد سازوکارهای مبتنی بر زبان اندک بوده و سازوکارهای مبتنی بر محتوازبان دارای بیشترین بسامد است.
- 5- به نظر می رسد طنز در آثار مرادی دارای ساختار پویایی است که در آن به طور متوالی سازوکاری به سازوکار دیگری می پیوندد و باعث تازه شدن موقعیت های طنز می شود.
- 6- به نظر می رسد شباهتهایی میان سبک نویسنده‌گی مرادی با نویسنده‌گانی چون جمالزاده و حجازی وجود دارد و از میان نویسنده‌گان خارجی از همه بیشتر تحت تأثیر چخوف است.
- 7- به نظر می رسد طنز در آثار مرادی از طنزی آشکار با سازوکارهای معین در آثار اولیه به سوی طنزی پنهان با سازوکارهای پیچیده در آثار بعدی به پیش می رود.

ساختار پایان نامه

پژوهش حاضر، پس از پرداختن به تئوریها و نظریات طنز و شوخ طبعی که فشرده تقریباً جامعی از مباحث کلیدی پژوهش است، چهار فصل عمده را در بر می گیرد که عبارتند از:

(1) فصل اول: زندگینامه هوشنگ مرادی کرمانی

این فصل دارای سه بخش است. در بخش اول به شرح حال هوش‌نگ مرادی از زبان خودش می‌پردازد؛ در بخش دوم آثار مرادی معرفی می‌شود؛ در بخش سوم فهرستی از جوایز و افتخارات او ذکر می‌شود.

2) فصل دوم: شوخ طبعی و گونه‌های ادبی آن

این فصل به بیان تعاریف و نظریه‌های گوناگون درباره شوخ طبعی و خنده می‌پردازد و شامل دو بخش عمده است: در بخش اول به نظریه‌های بنیادین خنده (تفوق، ناسازگاری، رهایی) می‌پردازد؛ در بخش دوم گونه‌های ادبی شوخ طبعی (هجو، هزل، لطیفه، کمدی، نظیره، گروتسک، آیرونی، کاریکاتور و طنز) را معرفی می‌کند و ضمن بیان تعاریف و نظریه‌های گوناگون، شواهدی از داستانهای مرادی ذکر می‌شود که بیان‌گر وسعت و تنوع دایره‌ی شوخ طبعی و طنز در آثار مرادی است.

3) فصل سوم: دیدگاه هوش‌نگ مرادی کرمانی درباره طنز و طنزپردازی

این فصل به تبیین دیدگاه مرادی درباره طنز و طنزپردازی می‌پردازد که در آن نگاه طنزپردازانه او به انسان و جامعه، تعاریف او از طنز و ساختار آن و تأثیرپذیری او از نویسنده‌گان طنزپرداز دیگر مورد بررسی قرار می‌گیرد.

4) فصل چهارم: ساز و کارهای آفرینش طنز در داستانهای هوش‌نگ مرادی کرمانی

این فصل که فصل پایانی این پژوهش است، مهم ترین فصل بر مبنای عنوان پایان نامه است. در این فصل با تقسیم سازوکارها آفرینش طنز در آثار مرادی به دو دسته شامل دو بخش است: در بخش اول به سازوکارهای مبتنی بر کاربرد زبان (مؤلفه‌ی دو معنایی و بازیهای کلامی) می‌پردازد؛ در بخش دوم، به سازوکارهای مبتنی بر محتوای زبان می‌پردازد که به سه گروه عمدۀ سازوکارهای موقعیت محور، سازوکارهای شخصیت محور و سازوکارهای تخلیل محور تقسیم می‌شود. این فصل علاوه بر این به رابطه این سازوکارها و ساختار حاصل از آن نیز می‌پردازد که میان ویژگیهای سبک طنزپردازی هوش‌نگ مرادی کرمانی است.

فصل اول

زندگینامه هوشنگ مرادی کرمانی

سال شمار زندگی هوشنگ مرادی کرمانی

سال	وقایع مهم
1323	تولد در سیرچ، فوت مادر در 6 ماهگی
1336	سفر به کرمان و اقامت برای ادامه تحصیل
1340	آغاز فعالیت در رادیو کرمان
1343	سفر به تهران و اقامت
1347	آغاز فعالیت مطبوعاتی با چاپ داستان
1349	ورود به مدرسه عالی ترجمه در رشته زبان انگلیسی، انتشار اولین کتاب «معصومه»
1353	استخدام در وزارت بهداری (وزارت بهداشت و درمان)، اخذ لیسانس، ازدواج، تحریر قصه های مجید برای رادیو
1358	انتشار قصه های مجید
1359	کتاب برگزیده شورای کتاب کودک کشور و دیپلم افتخار IBBY و رئیس هیات داوران جایزه جهانی هانس کریستین آندرسن
1360	کتاب برگزیده شورای کتاب کودک کشور
1362	کتاب برگزیده شورای کتاب کودک کشور
1363	برنده دیپلم افتخار IBBY (دفتر بین المللی کتاب برای نسل جوان)
1364	فوت پدر، کتاب برگزیده شورای کتاب کودک کشور
1367	کتاب برگزیده سروش نوجوان، کتاب برگزیده کیهان بچه
1368	کتاب برگزیده کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان
1373	کتاب سال وزارت فرهنگ و هنر اتریش، معرفی ویژه کتاب منتخب آلمان
1378	کتاب برگزیده سال از سوی کتابخانه بین المللی مونیخ آلمان
1379	کتاب منتخب کریما پاسیفیک ریم (دانشگاه سانفرانسیکو)
1380	بازنشستگی در وزارت بهداشت و درمان بعد از 27 سال خدمت
1384	کتاب برگزیده شورای کتاب، کتاب برگزیده مهرگان ادب، برگزیده شدن به عنوان چهره ماندگار ادبیات کودکان و نوجوانان کشور
1388	انتشار آخرین کتاب «ناز بالش»

1-1- شرح حال

هوشنگ مرادی کرمانی در سال 1323 در روستایی به نام سیرچ (SIRCH) از توابع کرمان در دل طبیعت کویری چشم به جهان گشود. او از همان بدو تولد در حالی که هنوز 6 ماهی بیشتر نداشت، با اولین حادثه تلخ دوران زندگیش یعنی مرگ مادر مواجه شد. او که جز شنیده‌هایی از خاطرات مادر چیزی را از او به خاطر نمی‌آورد، درباره آخرین خاطره مادرش می‌گوید: «یکی از پیرزنان روستای سیرچ تعریف می‌کرد که: آخرین بار که پیش مادرت رفتم، حالت خیلی بد بود. بنابراین، نمی‌گذشتند تو از سینه او شیر بخوری، چون می‌گفتند مسلول است. مادرم سرفه می‌کرده و حالت خیلی بد بوده است. وقتی مادرم می‌خواسته به من شیر بدهد، گفته‌اند که الان شیر نده. وقتی خواست که به تو شیر بدهم. بعد دست کرد دامن مرا گرفت، در دستش فشرد و گفت: من دیگر بچه‌ام را نخواهم دید. بعد، آن زن مرا می‌برد. من، مادرم را هیچ وقت ندیدم. هیچ وقت هم او را به یاد نمی‌آورم و هیچ تصویری از او در ذهن نیست». (فیضی، 1388: 63)

البته در این میان خلاً وجود پدر نیز علاوه بر فقدان مادر، بر زندگی این کودک تازه متولد شده، سایه افکنده بود. پدر او پس از ازدواج به استخدام ژاندرمری در آمده بود و در زاهدان خدمت می‌کرد، بر اثر شدت یافتن بیماری روانی اش از ژاندرمری اخراج شد و با حالی بیمارگونه و بحرانی به خانه برگشت تا پس از گذشت 6 سال از تولد این کودک برای اولین بار او را ببیند. ملاقاتی که خاطره‌اش اینچنین در یاد وی مانده است: «این اتفاق در یک شب روی داد، شبی بود که خوابیده بودم. خواب بودم. سر و صدایی شنیدم. بیدار شدم. چشم به صورت مردی افتاد با ریشهایی بلند و موهایی ژولیده و خیلی عصبانی. او خودش را روی من انداخت و بنا کرد به بوسیدن من. بوی بد بدنش را احساس کردم. انگار مدتی بود حمام نرفته بود. افتاده بود روی من و گریه می‌کرد. او را می‌کشیدند تا من اذیت نشوم. من پدرم را در این صحنه دیدم». (همان: 86)

البته بازگشت چنین پدری به خانه نه تنها درد بی مادری این کودک را تسکین نداد، بلکه بر سختی‌ها و تلخی‌های دوران کودکیش افزود و باعث ازدواج بیشتر او از دیگران گشت: «او پدرم بود با اینکه حالت مجنونانه‌ای داشت مرا خیلی دوست داشت. ولی شاید نباید این حرف را بزنم که او مایه عذابم بود. هر وقت او را می‌دیدم، حرفاها در ذهنم زده می‌شد که همه هر روز در حق او می‌گفتند من از این حرفاها گریزان بودم؛ فرار می‌کردم و نمی‌خواستم با آن حرفاها روپرور بشوم». (همان، 87)

اما با وجود همه این ناملایمات و تلخیها، از آغاز تولد او خود را در دامان پدربزرگ و مادربزرگ مهربان و دلسوز یافت. کسانی که کوشیدند تا این خلاهای عاطفی او را پرکنند و با پرورش او در دامن پر عطوفت خویش نقش مهمی را در زندگی و سرنوشت این کودک ایقا نمایند. من چشم بازکردم خودم را در خانه‌ای یافتم که یک پیرزن و یک پیرمرد در آن بود. من با آنها بزرگ شدم. خواهر و برادری نداشتمن تا با آنها هم سخن بشوم. هم بازی نداشتمن در بازیهای دسته جمعی هم شرکت نمی‌کردم. اگر هم شرکت می‌کردم، یا خودم کنار می‌کشیدم، یا بیروننم می‌کردند! از همه مهمتر اینکه من یار غار فقر و درد و پیری و بیماری و نداری و مرگ بودم». (همان: 127)

گرچه پدربزرگ او کدخدای روستا بود اما فقر در چنین روستای دور افتاده‌ای چنان عمومیت داشت که هیچ استثنایی را قبول نمی‌کرد و خانواده آنان نیز با تجربه فقر و گرسنگی دست به گریبان بودند. مادربزرگ او اگرچه زنی بسیار مذهبی بود و به عنوان پزشک سنتی روستا مورد احترام همه قرار داشت، اما بیشترین تأثیر را پدربزرگ بر روی شخصیت آن کودک تنها و گوشه گیر گذاشت... رابطه عاطفی فوق العاده میان او و پدربزرگش برقرار بود و ویژگیهای جذاب شخصیتی پدر بزرگ ضمن آنکه تکیه گاه و مأمن دلپذیری برای هوشو (هوشنگ) بود، باعث تقویت استعدادهای وی گشت و سمت و سوی آینده او را نشان داد. او درباره ویژگیهای پدربزرگ می‌گوید:

«او پیرمری بیسواند بود، ولی از تخیل بسیار قویی برخوردار بود. در بین روستایی‌ها هم احترام داشت و رویش حساب می‌کردند. پدربزرگم خوب شعر می‌خواند. دویستی‌های محلی را در حافظه داشت و بسیار خوش سخن و خوش صحبت بود. ویژگی او این بود که قصه‌های گفت و مرتب مرا پر می‌کرد.

چیزی که در پدر بزرگم خیلی عجیب بود. بعضی شبها که هوایپما از آسمان روستای ما عبور می‌کرد. که ما به آن می‌گفتیم بالون - از هوایپما می‌پرسیدم و او با تخیل خودش، آن را برایم وصف می‌کرد. ما شبها به پشت بام می‌رفیتم و در کنار همدیگر می‌خوابیدیم و او، هر شب تا نصف شب برای من قصه‌های گفت.» (همان: 64-65) البته این قدرت تخیل پدربزرگ در داستان پردازی میراثی شد برای هوشنگ جوان تا بعدها او را به یکی از نویسندهای موفق در زمینه ادبیات کودک و نوجوان مبدل سازد. هوشنگ مرادی پس از پایان تحصیلات ابتدایی، در ۱۳ سالگی پا از روستای کوچک خود فراتر نهاد و برای ادامه تحصیل عازم کرمان شد. این شهر برای او به نسبت روستای زادگاهش حکم جهان بزرگتری را داشت که روح جون او را با تجربه‌های گوناگون آشنا ساخت. او در این شهر توانست پایه‌های فرهنگی خود را تقویت سازد و حتی توانست به فعالیت در رادیوکرمان پردازد. خود او درباره این تحول می‌نویسد:

«کرمان شکفته شدم. با انسانهای زیادی آشنا شدم. ثناور و سینما را شناختم. با ابزار سینما رابطه برقرار کردم کتابهای زیادی خواندم که پایم را در هنر و ادبیات محکم کرد.» (همان: 173) مرادی جوان در سال ۱۳۴۳ پس از ۶ سال زندگی در کرمان دومین گام مهم زندگی خود را برداشت و با مهاجرت به تهران مرحله جدیدی از زندگی خود را آغاز کرد. «تهران دریای بزرگی است تهران اقیانوسی است به پهنه‌ای آرزوهای من. مثل پرکاهی افتادم تو اقیانوس. میان توفان و موج‌ها». (مرادی کرمانی، ۱۳۸۸ الف: 351)

مرادی جوان در تهران دوباره با چهره خشن فقر و گرسنگی همراه با غم غربت روپرورد و برای امرار معاش مجبور به تجربه مشاغل گوناگونی گشت اما با وجود این او توانست در این شهر دوره هنرستان هنرهای دراماتیک را بگذراند و در ضمن آن مدرک لیسانس زبان انگلیسی را اخذ نماید. او در طی همه این سالها علیرغم همه مشکلات و سختیهای فراوان همچنان به کار مورد علاقه خود یعنی نویسندهای بزرگ فرهنگی و ادبی کشور آشنا شد که تا حد بسیاری توانست او را در رسیدن به اهدافش ترغیب نماید. او در سال ۱۳۴۹ اولین کتاب خود را با نام «معصومه» منتشر کرد که مجموعه‌ای از ۱۲ داستان بود. این کتاب که با تأثیر از شرایط اجتماعی و ابتدال رایج آن روزها نوشته شده بود، موفقیتی را برای مرادی به ارمغان نیاورد. دومین اثر او هم با نام «من غزال ترسیده‌ای هستم» به دلیل عدم پختگی زبان و همچنین برخی از ضعفهای محتوایی و ساختاری مورد توجه قرار نگرفت.

مرادی کرمانی در سال ۱۳۵۳ در تهران ازدواج نمود. او در آن سالها همچون ایام اقامتش در کرمان برای رادیو مطلب می‌نوشت. او در همان سال ۱۳۵۳ شروع به تحریر «قصه‌های مجید» نمود که به سفارش رادیو و برای اجرا در آن نوشته می‌شد. این قصه‌ها به مرور زمان چنان در میان مخاطبین رادیو محبوبیت پیدا کرد که بعد از انقلاب هم همچنان ادامه یافت. او در سال ۱۳۵۸ این قصه‌ها را در قالب کتابی به چاپ رساند که باعث شهرت مرادی گشت. قصه‌های مجید در واقع نقطه عطفی در دوران نویسنده‌ی مرادی بود که حرکت او را به سوی موفقیتهای بعدی تسهیل نمود. او که پس از فارغ التحصیلی به استخدام وزارت بهداشت درآمده بود (او به مدت ۲۷ سال یعنی تا زمان بازنشستگی در این وزارت خانه اشتغال داشت)، همچنان به نویسنده‌ی ادامه داد و توانست آثار خوب و قابل توجهی در زمینه ادبیات کودک و نوجوانان بنویسد که نه تنها در ایران بلکه در بسیاری از کشورهای دیگر مورد توجه و استقبال قرار گیرد.

۱-۲- آثار

از هوشنگ مرادی کرمانی تاکنون کتابهای قصه‌های مجید، بچه‌های قالیباف خانه، نخل، خمره، مشت بر پوست، تنور و داستان‌های دیگر، لبخند انار، مهمان مامان، کبوتر توی کوزه (مصاحبه - نمایشنامه)، مربای شیرین، مثل شب

چهارده، نه تر و نه خشک، شما که غریبه نیستید، چلوخوش و ناز بالش منتشر شده است که برخی از آنها به زبانهای انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، اسپانیایی، هلندی، عربی، ارمنی، چینی، کره‌ای، یونانی و ترکی استانبولی ترجمه شده است. همچنین بیست و هشت فیلم تلویزیونی و سینمایی براساس داستانهای او به تصویر درآمده که در جشنواره‌های داخلی و خارجی شرکت نموده است.

1-3- افتخارات

آثار مرادی کرمانی تاکنون جوايز متعددی از مراکز فرهنگی داخلی منجمله، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (كتاب سال)، کانون پرورش فکري کودکان و نوجوانان(جشنواره‌های كتاب کودکان و نوجوانان، شورای کودکان؛ ستاد بزرگداشت مقام معلم و ... دریافت نموده است. همچنین آثار ترجمه شده وی جوايزی را از مؤسسات فرهنگی و هنری خارج از کشور به دست آورده است از جمله:

دفتر بین المللی كتاب برای نسل جوان (IBBY)، هيأت داوران جایزه جهانی هانس کریستین اندرسن 1992- برلین - به عنوان نویسنده برگزیده، مؤسسه‌ی C.P.N.B. کشور هلند، مؤسسه‌ی جوانان آلمان، وزارت فرهنگ و هنر اتریش، هيأت داوران جایزه کبرای آبی کشور سویس، هيأت داوران جایزه خوشه مارتی، کشور کاستاریکا، کتابخانه‌های بین المللی مونیخ (آلما) و سوئد و یونیسف (صندوق کودکان سازمان ملل متحد)، نامزد جایزه آلمان (سوئد) آسترید لیندگرن.

او در بعضی از مؤسسات فرهنگی نیز عضویت دارد از جمله: عضویت در «شورای عالی بنیاد کرمان شناسی» و عضو پیوسته‌ی «فرهنگستان زبان و ادب فارسی» و تدریس در دانشگاه.

او در سال 1384 به عنوان «چهره‌ی ماندگار» در رشته ادبیات کودکان و نوجوانان کشور انتخاب شد.